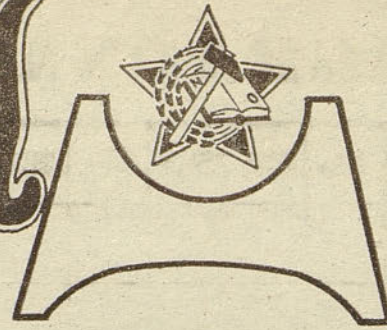

GLAS MLADIH

ZVEZA SOCIALISTICNE MLADINE STEKLARNE HRASNİK

DECEMBER 1980

HRASNİKU U POSJETI

Že mesec dni je od tega, kar smo v naši sredini sprejeli vojaške kasarne narodnega heroja Rajka iz Celja. Le-ti so skupaj z mladinci občine Hrasnik sodelovali na kulturni prireditvi — kvizu: Tito, revolucija, mir. O rezultatih tega kviza smo že pisali v prejšnji številki. Pred kratkim pa smo prejeli prispevek vojaka Nijaza o njegovem enodnevnem obisku v Hrasniku. Kakšni so bili njegovi vtisi in razmišljanja, pa si preberite sami.

Hladno novembarsko popodne; putujemo u nepoznato sredinu. Ali srca se toliko raduju, kao da smo na putu ka kući. U kamionima veselje, pjesma, šale i priče. Ambijent više nego dobar. Odjednom kamioni stadoše. Značiljeljni drugovi vojnici pohitaše ka izlazu sa riječima na usnama »Zar smo već stigli?« »Da!« bila je potvrda organizatora ove posjete. Za par sekundi svi vojnici su bili vani. Sada smo u gradu bogate i slavne prošlosti odnosno svijetle budućnosti. Stigli smo u Hrasnik.

I prije nego što smo se uputili po vojničkom svak na svoju stranu drugovi: kapetan Kalinić i zastavnik Tešović dali su kratke ali važne napomene vojnicima te zakazali ponovni susret. Odmah po tom na mjestu, gdje je doskora bilo 50-ak vojnika, nikoga nije bilo. Svi so požurili, da za kratko vrijeme upoznaju ovaj lijepi rudarski gradić.

Evo, već je šestnaest sati. To je vrijeme, kada su vojnici trebali da dođu na zbornu mjesto. Svi su bili na okupu. Njihov žagor i diskusije prekinula je za trenutak komanda: »Ulazimo!« Na ulazu omladinci i omladinke sa osmjehom na usnama iskazivali su znake prijateljstva i riječi zahvale. Svi su srećni što u svojoj sredini imaju goste, Titove vojnike, čuvarne naše socialističke domovine. Tako su sklopljena i prva prijateljstva. Članovi kulturno zabavnog programa su krenuli prvi na posao. Muzički instrumenti, hor, sve je bilo spremno, samo se čekao znak za početak svečanosti. U međuvremenu i učesnici kviza, koji nije imao imperativ pobjede, nego odlike prijateljstva, su upoznali takmičare, saradnike u kvizu Tito — revolucija — partija. Sada su i novo oformljene ekipe spremne. Program može početi.

Garmi krcata sala, stotine glasova slijeva se u jedan glas, pjesva se pjesma, koja leži na srcima svih Jugoslavena. Pjeva se pjesma JUGOSLAVIJO.

Voditelji kulturno-zabavnog programa teško su došli do riječi jer salom se prolamao dugi aplauz. Program je zvanično otpočeo. Poslije datih uputstava gledaocima i samim učesnicima kviza, krenulo se sa prvim krugom takmičenja. Vrijeme za razmišljanje još nije bilo isteklo, odlično pripremljene ekipe davale su potpuno tačne odgovore. Nakon prvih odgovora sledila je muzička tačka. Na scenu su stupili mladi iz Hrasnika. Divota je bilo videti i čuti šta sve znaju mlade ruke, ti budući ljudi, koji stasaju. Gledavši ih možemo sigurno reći; naša budućnost je sjajna, za nju ne treba brinuti. Svaka izvedena tačka nagrađena je burnim aplauzom.

Kako je vrijeme odmicalo tako je i kviz nadmetanja bio sve interesantniji. Nakon dugog odnosno trećeg kruga, pobjednik se nije znao, da bi ga tek dopunsko pitanje odlučilo. Veselju nije bilo kraja, kako među pobjednicima tako i među poraženima. Potom je usledilo čestitanje. Za pokazano znanje nije izostala ni nagrada. Domaćini su se pokazali kao izvršni organizatori te svakom učesniku poklonili za uspomenu na ovaj dan, dan prijateljstva, po jednu knjigu.

Potom je usledila bogata večera, na kojoj su održane zdravice te iskazana saradnja za veću i tješnju saradnju između građana Hrasnika i vojnika garnizona Celje. Raspoloženi domaćin je pozvao sve učesnike na ples, a tom pozivu niko nije odoleo. Mladići i devojke su otkrili drugu stranu svoje medalje. Natjecanje je nastavljeno i u plesu. Divota je bilo videti u zagrljaju vojnike, djevojke, mladiće. Svi su bili kao jedno. To jest ono što krase našu zemlju, to je bratstvo i jedinstvo. Na ovakvim i sličnim susretima ono dobija svoj vrhunac. Zato organizatoru upućujemo samo reči hvale.

Ipak najboljniji trenutak je morao doći. To je rastanak. Rastanak ali samo za kratko. Na ovakvim i sličnim susretima neće se i ne sme stati. Iz kratkih kamiona čule su se samo reči: »Cao, vidimo se, nadimo se.« Usledio je još jedan rastanak, a tom prilikom organizatori ovog programa, SSO Hrasnik, odali su još jednom priznanje i zahvalnost na poseti uz reči: »Dodite nam opet.« Zvuk motora i pjesma raspevanih vojnika gubili su se daleko u mrkoj novembarskoj noći.

Nijaz Mačak

Dopisujte!

Delovnim ljudem DO Steklarne Hrasnik ob vstopu v leto 1981 iskreno čestitamo in želimo veliko delovnih uspehov.

Predsedstvo KS ZSMS
Steklarne Hrasnik

Spodbuda za vas

Se predno je bilo gradivo za decembrsko številko »Steklarja« zbrano, so med njim opaziti tudi pesmico »Bodriło dopisnikom«. V razgovoru s tovarišem Jelencem, ki je to pesmico napisal, smo izvedeli marsikaj zanimivega. Pesmica je namenjena predvsem nam mladim, kot bodriło, da bi brez strahu in sramu dopisovali v naš časopis.

Nekako tako pa nam je razčlenil po kiticah svojo pesmico:

Mladina, zakaj ne dopisuješ, časi nesvobode so že davno mimo, saj doživljate mladost visokega standarda, ki vam nudi vse pogoje. Da poveste vse, kar vas teži in seveda to tudi zapišete,

na primer, kot to izražajo Halilspahić, ki je sedaj pri vojakih.

Kar brez strahu se lotite dela, kar po domače, kakor pač znate, kar dobro voljo.

Pa bomo slišali oziroma brali vaše misli, ki naj bi izražale vaše osebno razpoloženje, vsi skupaj zbrani v akciji tisoč dopisnikov.

Upamo, in želimo si, da bi ta zapis res rodil sadove, da sami sebi dokažemo, pa seveda tudi drugim, da je kulturno udejstvovanje del našega življenja.

Uredništvo glasa mladih

BODRILO DOPISNIKOM

Zakaj molčite ptičke, mlade, moje,
ko hladan veter davno več ne brije,
le toplo vam mladosti sonce sije,
in idealne nudi vam pogoje,

da vsak lahko razgrne srce svoje,
pero pa misel na papir izlije,
tako kot lepe svoje melodije,
že ptička nam iz rajev južnih poje.

Korajžno in pogumno kar začnite,
saj dost' domaćih melodij poznate,
le dobre volje strune si napnite,

da čuli bomo glase, vaše zlate
in šopek si na prsi še pripnite,
ko tisoč vas je vabljenih v svate.

Miha Jelenc